

Foto: Boban Kalmár

Uppströms

Expedition längs bäcken

Vi gjorde en expedition Boban och jag för att följa bäcken och se efter varifrån allt vatten som flyter kring KKV kommer ifrån. Först är det dikat på Emils mark, sedan omväxlar dikena med meandrar mellan alar. Plastbitar från trasiga ensilagebalar viftar här och var i vinden. Där berget slutar är det ett sammanflöde, från höger Bottnadalen, från vänster Vrångstad.

Vi gick åt vänster och tog oss förbi några hus med stöd av allemansrätten, där fanns en liten bro och några kalkoner. På andra sidan stora vägen och den gamla stenlagda bron blir det mera strömt och ett par kvarnstenar ligger där som minne från en kvarndamm, det lär ha funnits sex stycken.

Längre upp strömmade vattnet i den djupa ravinen invid vägen innan vi var framme vid Vrångstad – med skepps-sättningar, gravhögar, bautastenar och stendösen som är äldst, ett flertal årtusenden.

Den nyaste stensättningen är mindre än hundra år, en bro och en kanal för att leda vatten från Skogby där det fanns en sjö innan den utdikades. Det var beredskapsarbete för åtta man på 1930-talet, 50 öre i timmen.

Vi pratade om att ordna våtmarker längs vägen. Det skulle gå att ordna på flera ställen, på slätten alldeles före KKV, före backen till Bottna kyrka och längs bäcken mot Vrångstad. Våtmarker är bland de mest artrika miljöerna. De binder koldioxid och bromsar klimatförändringarna. De kunde också hejda vattnet innan det översvämmar KKV. Man kunde plantera fruktträd och bärbuskar längs med bäckarna.

En gångstig mellan KKV och Vrångstad? En historisk promenad från Stengården till de forntida monumenten, svalkande på sommaren under alarna med platser där man kan blöta fötterna i bäcken och ta sig några vinbär.

Broar, bänkar, skulpturer, vattenkonst längs vägen? En ny skeppssättning på G2:1?

Hur många fördämningar skulle det behövas för att skydda KKV? Hur vackra får de bli?

Hur får vi tillbaka öringar, ålar och annat i bäcken och hur ska de ta sig förbi fördämningarna? Vad säger markägarna? När börjar vi?

frågar sig Gunnar Bäck och Boban Kalmár